

ಬೇಡುವಿನ ಬಸುರಿ ಇದ್ದಾಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಅದು ಮುಂಡಕನ ಓಲೆ ಹಸೆಯ ಮೇಲೆ ಮನಿಕಂಬಂಗಿ ಅಯಿಲಿ ಅಂತ ಆಸೆ ಆಗಿತ್ತು. ಈಸೂರ ಬಸುರಿ ಹೆಂಗಸಿನ ಆಸೆ ಈಡೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಜನ ಹೆಚ್ಚು ತಿರುಗಾಡದ ಕಡುಕೆರೆಯ ಬದಿಗೆ ಹೊರಟ. ಅವನೊಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವಾಸ ಬಚ್ಚ ಹೊರಟರು. 'ಕಡುಕೆರೆಯನ್ನ ದೇವತೆಗಳು ಕಟ್ಟಿದಂಭ್ರ ನಮ್ ಪೈಕಿಯರ್ ಮುಟ್ಟಕ್ಕ ಬಾವ?' ಸ್ವಾಸ ಕೇಳಿದ. 'ಕಡುಕೆರಿ ನಡೂಗ್ ಒಂದ್ ಬಾಮಿ ಇತ್ತಂಬ್ರ್ ಅದಾಗೆಯ್ ಚೆನ್ನದ ಮೀನಿತ್ತಂಬ್ರ್! ಹಿಡೂಕ್ ಆತ್ತಾ ಕಾಂಬ ಈಸೂರಣ್?' ಬಚ್ಚ ಕೇಂಡ. 'ಅಲ್ಲ ಬಾವ ದೇವತೆಗಳ್ ಅಷ್ಟಕ ದಡ್ಡೆ ಕೆರಿ ಮಣ್ಣ್ ಹೊತ್ತ್ ಹಾಕಿಪ್ಪಾ! ಸೊಂಟ ಬಿದ್ದ್ ಹ್ವಾತಿಲ್ಯಾ ಆ ನಮ್ಮಿ ಮಣ್ಣ್ ಹೊತ್ತ್?' ಈಸೂರ ಇಬ್ಬಿಗೂ ಕೇಂಡ. 'ಈ ಕೆರಿ ಕಟ್ಟತಿಗೆ ಮಣ್ಣ್ ಹೊತ್ತ್ ಸೊಂಟ ಬಿದ್ದ್ ಹೋಯಿ ಇನ್ನೂ ಏಳುಕಾಯಿಲ್ಲ ಕಾಣಿ ದೇವತಿಗಳಿಗೆ' ಸ್ವಾಸ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ನಿಂತು ತಿರ್ಗಿ ಕೇಳಿದರು. 'ನಿಮ್ಮ ಹ್ಯಾಂಗ್ ಗುತ್ತಾಯ್ ಬಾವ?'

'ಹ್ಯಾಂಗ್ ಅಂದ್ರೆ, ನಾವ್ ಎಷ್ಟ್ ಕಷ್ಟದಂಗಿ ಕರದೂ ಒಂದಿನವೂ ಬಂದಿಲ್ಲ ಕಾಣಿ. ನಡುಕಾತಿಲ್ಲ ಅವಕ್ಕೆ' ಅಂದೇಳಿ ಸ್ವಾಸ ಹೇಳಿದ್ದೇ ಮೂರು ಜನವೂ ಗಟ್ಟಿ ನೆಗಿಯಾಡಿದರು. ಅವರು ನೆಗಿಯಾಡಿದ ಜೋರಿಗೆ ಅವರು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲುದಾರಿಯ ಆಚೀಚೆಯ ಹಳು, ಗುತ್ತಿ ಮುಂಡುಗಳೆಲ್ಲ ಅಲುಗಾಡಿ ಯಾವುದೋ ಹಳುವಿನೊಳಗೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಮೊಲವೊಂದು ಬೆದರಿ ಪಟ್ಟ ಹಾರಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಆ ಸುಳಿವು ಅರಿತ ಬಚ್ಚ ನುಗ್ಗಿ ಮೊಲದ ಕೆಮಿಗಂಡಿ ಹಿಡಿದು ರಪ್ಪ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಡಿದ. ಒಂದು ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮೊಲ ಗಡಗಡ ನಡುಗಿ ಮತ್ತೆ ಸುಮ್ಮನಾಯಿತು. ಮೊಲವನ್ನು ಸೊಂಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಚೀಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಮುಂದೆ ನಡೆದರು. 'ಬಾವ, ನೀವ್ ಬಾರಿ ಕುಳ ಮರ್ರೆ! ಅಂತಾ ಚುರ್ಕಿನ ಮೊಲ ಹಿಡ್ಡ್ ಬಡ್ಡ್ ಬಿಟ್ಟಯಲೆ. ಇವತ್ತೊಂದ್ ಗಡ್ಡೆ ತಾಳ್ಕೆ ಆಯ್' ಈಸೂರ ಬಾವ ಸ್ವಾಸನನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಾ ಅವರು ಕಡುಕೆರೆಯ ದಂಡೆಗೆ ಬಂದರು.

'ಬಾವ ಒಂದ್ ಹೇಲ್ ಬಂದಂಗಿತ್, ಕಡುಕೆರೆಯಾಗ್ ಕೂದಿ ತೊಳಿಲಕ್ಕಾ?' ಬಚ್ಚ ಈಸೂರನಿಗೆ ಕೇಳಿದ. ಮನೆಯ ನೆಲ ವರೆಯುವುದಕ್ಕಾಯ್ತು ಅಂತ ಕೆರೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಉರುಟುರುಟು ಹೊಳಪಿನ ಕಲ್ಲು

ಹೆಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಈಸೂರು, ಸ್ವಾಸ ತಿರ್ಗಿ ಕಂಡ್ರೆ... ಎಂತಾ ಕಾಂಬುದು. ಬಚ್ಚ ಹೇಲೂಕೆ ಕೂತವ ಏಳುವತಿಗೆ ಆಯ ತಪ್ಪಿ ಹಸೇ ಹೇಲ್ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ರಾಡಿ ಮಾಡ್ಕಂಡಿದ್ದ. 'ಹೇಲೂಕ್ ಹ್ವಾಪನಿಗೂ ಹೆಣ್ಣೆ ಮನಿಗ್ ಹ್ವಾಪನಿಗೂ ನಾಚ್ಚಿ ಇಲ್ಲ ಅಂಬ್ರ್ ಕಾಣಿ ಬಾವ' ಸ್ವಾಸನ ಗಾದೆಗೆ ಮತ್ತೆ ನೆಗಿಯಾಡಿದರು. ಇಬ್ಬರೂ ನೆಗಿ ಆಡಿ ಆಡಿ ಕಡೆಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಈಸೂರ 'ಕೆರಿ ಕೆಳಬದಿಯಂಗಿ ಬತ್ತ ಬೆಳಿತ್, ತೊಳಿನಿ ಬಾವ ಗೆದ್ದಿಗ್ ನಿಮ್ಮೂ ಒಂದ್ ನಲು ಆಯ್' ಅಂದ್ ಮತ್ತೆ

ನೆಗಿಯಾಡಿದ. ಬಚ್ಚ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಕೂದಿ, ಪಾಣಿಪಂಜಿ ಎಲ್ಲಾ ತೊಳ್ಕಂಡ. ಮೂರೂ ಜನವೂ ಒಂದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಹೊರೆಯಾಗುವಷ್ಟು ಮುಂಡಕನ ಓಲೆ ಕಡ್ಕಂಡು ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹೇಲಿನ ಕತೆ ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ನೆಗಿಯಾಡಿದ್ದರು.

ಮೊಲದ ಮಾಂಸ ಬಸುರಿ ಚೆನ್ನುವಿನ ಬಾಯ ತೊಡುವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿತ್ತು. ಅದಾದ ಒಂದು ವಾರ ಗಂಡಸರ ಮೊಲದ ಬೇಟೆ ನಡೆದಿತ್ತು. ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಮಾತ್ರ ಒಂದೆ. ಕರ್ಕು ಮತ್ತೆ ಪಾರೋತಿ ಓಲೆಯನ್ನು ಚಂದ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಒಣಗಿಸಿ ಹದ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಬಸುರಿ ಚೆನ್ನಿಗೆ